

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	100 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei	
Pe jumătate de an	50 „			
Pe un pătrar de an	25 „			
Un număr	2 Lei			
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.			

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 3018 E ex 1925.

Cătră

On. Oficii parohiale!

On. Oficii parohiale se invită a atrage luarea aminte a tinerilor, ce vor fi primiți în Institutul teologic, că ei vor trebui, să locuiască în cursul studiilor în Internatul diecezan.

Elevii de teologie, cari locuiesc în Internat au să plătească o taxă de întreținere lunară de 800 (optsute) Lei. Această taxă se va plăti *lunar anticipativ*.

Elevii interniști sunt obligați a plăti această taxă indiferent dacă sunt bursieri sau nu. Întrucât primesc bursă, aceasta se va estrada la timpul său.

La înțrarea în Internat sunt obligați elevii să aducă vestmăntele, albiturile, rufăria de pat și tăcămurile trebuincioase.

Tot la înțrarea în Internat e dator fiecare elev să depună o cauciune de 100. (unasută) Lei, pentru stricăciunile, ce eventual le-ar face la Internat.

Consistoriul diecezan își rezervă dreptul de a urca taxa de întreținere în mod corespunzător dacă s'ar urca pe piață prețul alimentelor.

Caransebeș din ședința Consistorială ținută în 3 Iulie 1925.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Nr. 4000. E. ex. 1925.

Cătră

On. Oficii parohiale din Dieceza ort. rom. a Caransebeșului.

În urma adresei On. Ministeriu al Afacerilor Străine de sub Nr: 34773/1925, ni-se cere din partea Ministerului Cultelor și Artelor, sub Nr. 34639/1925, să-i înaintăm cât mai grabnic un tablou însoțit de actele justificative, în care să se arate cât mai detaliat obiectele (mobiliere, subsistențe, arhive, animale, etc.) ridicate de trupele jugoslave în anul 1918—19 dela locuitorii cât și dela Autoritățile din Bănat, în tot timpul cât acele trupe au ocupat zisul teritoriu.

În acest tablou va trebui, să se specifice amănunțit valoarea fiecărui obiect ridicat, precum și cea totală a lucrurilor ridicate.

De asemenea are să se indice și din ce Regiment făceau parte persoanele, cari au ridicat obiectele și ce anume acte au predat pentru ridicarea obiectelor.

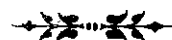
În fine au să se arate ori ce alte date, ce s'ar poseda, pentru a se putea cere restituirea lucrurilor ridicate pe baza acestor amănunte, atunci când se va discuta această chestiune cu Guvernul Jugoslav.

Comunicând acestea, dispunem că On. Oficii parohiale să ne trimită datele în înțelesul celor de mai sus cel mult până la 20 Iulie a. c., ca să le putem înainta Ministerului Cultelor și Artelor.

Caransebeș în 9 Iulie 1925.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Nr. 4009. B. 1925.

Notă oficială.

Se face cunoscut, că tinerii, cari doresc să fie primiți în Institutul nostru teologic diecezan, au să-și înainteze petițiunile lor, prin Oficiile protopresbiterale tractuale, Consistorului diecezan până la 10 August a. c.

La cereri se vor alătura următoarele documente:

1. Extras de botez.
2. Toate atestatele școlare de pe clasele școalelor secundare terminate și eventual atestatul de bacalaureat.
3. Atestat de moralitate dela Oficiul parohial, vizat și de Oficiul protopresbiteral.
4. Atestat medical, că petentul este deplin sănătos și fără defecte.
5. Declarațiunea părinților, că vor suporta toate cheltuelile reclamate cu întreținerea în Internatul diecezan.

Petenții sunt îndatorați să se prezinte la Consistorul diecezan, când vor fi chemați.

Se observă, că în urma sprijinului material ce ni s'a pus în vedere din partea Inaltui Guvern, elevii merituosi și lipsiți de mijloace se vor împărtași de burse.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 1 Iulie 1925.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

CUVÂNTAREA

P. S. Sale Episcopului Dr. Grigorie Comșa, rostită în 12 Iulie a. c. cu ocaziunea instalării Sale în scaunul Episcopesc al eparhiei Aradului.

*„Cum voi răsplăti Domnului toate care mi-a dat mi-e?”
(Psalm 115 v. 2).*

Brea Sfințite Părintel

Jubit cler și popor!

Urcând cu frică și cu cutremur treptele tronului arhieresc al eparhiei Aradului, înainte de toate ridic ochii mei spre cer și zic: Mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile tale și nici un cuvânt nu este destul spre lauda minunilor tale! Puterile Arhanghelilor Ție slujesc și cetele Îngerești Ție se închină; Heruvimii cei cu ochi mulți și Serafimii cei cu câte șase aripi împre-

jur stând și sburând de frica slavei Tale se acopăr! Cum voi putea deci eu smeritul slujitor al Domnului să binevestesc harul lui Dumnezeu și mila sa cea nemăsurată, cum voi putea răplăti Domnului pentru toate, care mi-a dat mie??

Știu că la răsplătirea chemării celei de sus a lui Dumnezeu trebuie să alerg. Știu că trebuie să mărturisesc ca oareș când Proorocul Eremia: O Doamne! Cel ce ești stăpân, iată nu știu grăi că tânăr sunt eu, dar un glas tainic îmi șoptește ca și acelui Prooroc: Nu zice că tânăr sunt eu, căci cătră toți, la cari te voi trimite, vei merge și toate câte voi porunci Ție vei grăi (Ieremia 1. v. 6-7.)

Jubit cler și popor,

Glasul acela tainic mă îndeamnă, cu toată stăruința, ca înainte de toate să fac mărturisirea, că voi munci fără de osteneală pentru binele bisericii, căci osteneala nu depinde numai de partea mea subiectivă, ci de situația generală a bisericii, care nu-mi îngăduie să fiu obosit.

Biserica ortodoxă a neamului meu îmi zice cu stăruință: fă-te model de adevărat păstor, fă-te pildă de adevărat creștin, fă-te chip de adevărat om duhovnicesc, fă-te icoană de faptă bună și de cuvioșie: fă-te stâlp de întărire și statornicire: fă-te turn de dreptate și adevăr: fă-te scut de milă și de îndurare: fă-te acoperământ de dragoste și de compătimire: fă-te sprijin al luminilor și al cunoștințelor: fă-te apărător al patriei și al națiunii care te-a născut și te-a crescut: fă-te ochi ai orbilor și picior al șchiopilor: fă-te tuturor toate, ca pe toți să-i dobândești și pe toți să-i mântuești. Glasul acesta este sfânt pentru mine și când atât de vast mi se înfățișază câmpul activității mele viitoare mă văd în situația părintelui spre fii, a păstorului spre turmă și a comandantului spre o oaste. Precum se naște lumina din soare, cuvântul din minte și cuvântătoarea putere din cuvântătorul suflet, așa se va desprinde și din sufletul meu orice stăruință și orice pornire spre binele neamului și bisericii ortodoxe române. De azi înainte nu voi mai fi luptătorul care să stea în casă și să nu se lupte, ascunzându-și slăbiciunea, ci luptătorul care s'a coborât deja pe arenă, fiind dator a arăta ce poate.

Știu că se cere dela mine înainte de toate, mai multă muncă pentru propovăduirea. Evan-

gheliei mântuirii. Cu ajutorul lui Dumnezeu cu râvnă și cu stăruință, voi conduce turma încredințată mie spre pașunea cea duhovnicească și de vieață dătătoare și aceasta cu atât mai mult, cu cât fericitul meu înaintaș așezând, cu trainicie cadrele materiale, ne-a făcut cu puțință, ca să străbatem cursul acestei vieți mai mult spre cer îndreptând ochii noștri. Și pentru, ca nimic trecător să nu ne poată abate privirile din zările senine ale nemărginirii voi căuta să fac adevărat lăcaș de închinare din Mănăstirea Hodoș-Bodrog, de unde după vechea pravilă bisericească să se înalțe zilnic rugăciuni spre Părintele luminilor.

În această atmosferă senină voi răspândi vestea bună a împăcării noastre, cu Dumnezeu prin sângele Domnului nostru Iisus Christos, curs pe cruce pentru noi. Voi face pe păstoriții mei să aibă credință în jertfa adusă de Domnul pe Golgota. Un preot îmi istorisise nu de mult că întrând odată într'o școală a voit să învețe pe copii, ce va să zică a crede. Își școase ceasul din buzunar și zise uni școlar „Primește darul acesta dela mine“ dar școlarul crezând, că preotul face glumă, n'a primit ceasul. Un al doilea școlar încă a refuzat ceasul, dar al treilea l'a primit fiindcă a crezut, că preotul i-l dă.

Iată puterea credinței, iată că cel ce crede ia, iar cine nu crede nu ia. Voi cere dar iubitorilor mei păstoriți să aibă credință și îndemnându-se la fapte bune, să primească jertfa făcută de Iisus pentru păcatele noastre. Preoții mei vor învăța poporul în privința aceasta.

Voi stărui deci, ca din Institutul nostru teologic să iasă tineri cu pregătire teologică temeinică și cu orientări precise asupra trecutului nostru românesc. Din această orientare va rezulta apoi și o fericită aplicare a psalmului 132 care ne spune, că bine este a locui frații împreună. Din atmosfera aceasta de frățietate nefățărută trebuie să se desprindă limpede și cu rost glasul amvonului, care trebuie urcat după o pregătire serioasă, pentru că amvonul este pentru preot cecace este țarina pentru agricultor și gradina pentru grădinar. N-am văzut încă, niciodată un agricultor să meargă la arat fără pregătire și cu mâinile goale și astfel uriciune trebuie să ne fie a ne feri de osteneală și muncă noapte și zi, în ogorul lui Christos. Cu atât mai mult ne vom bucura însă, dacă nu numai

săvârșim un botez, un maslu, o cununie, sau o sfeștanie, ci predicăm și ne facem vrednici de cuvintele Sfântului Apostol Pavel către Timoteiu: Peoții ceiace își țin bine diregătoria, cu îndoită cinste să se învrednicească, mai ales cei ce să ostenească în cuvânt și întru învățatură (I Tim. 5. v. 17).

Să ne însemnăm bine, că dacă nu învățăm poporul, nici nu vom avea fericirea să vedem rezultatele amvonului, dintre care cele mai însemnate trebuie să fie: mărturisirea păcatelor înaintea preotului și faptele vrednice de pocăință.

Numai în chipul acesta sunt slugi ale lui Christos și ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu (I cor. 4. v. 1.) Numai în chipul acesta îndeplinim chemarea bisericii și a preoților pe care i-a avut biserica dela întemeierea ei: ducerea sufletelor la Christos Mântuitorul, convinși fiind că: „Iisus Christos ieri și astăzi, același și în veci“ (Ebrei 13 v. 8). Numai în chipul acesta vom asigura tăria credinței, adâncimea sentimentelor religioase și alipirea către biserica ortodoxă, care scăpare ne-a făcut nouă din neam în neam.

Aceeași scăpare trebuie să o aibă toți fii neamului nostru, cari uitând de binefacerile bisericii, s'au ridicat împotriva mamei lor. Ne doare inima de cei ce nu mai sunt sub aripile ocrotitoare ale sfintei bisericii ortodoxe. Știm că firea omenească este dispusă spre rătăcire, știm că unii fii ai neamului nostru sunt ademeniți de vicșugurile Satanei, care niciodată nu stă indiferent, dar nu vom avea odihnă până ce nu vom recuceri ce avem de recuceri și vom readuce pe sectari la sânul bisericii ortodoxe. Biserica noastră răspândește Evanghelia și tocmai din convingerea aceasta trebuie să culegem și mai multă putere pentru munca viitoare. Trebuie să știm că biserica totdeauna a avut inamici, precum are și astăzi după 19 veacuri de existență, dar precum la începutul bisericii, așa și azi după 19 veacuri, are Sfânta Evanghelie, a cărei putere a fost este și va fi aceeași. Prin urmare nu poate fi vorba de înțelepciunea inamicilor, ci de vicșugul lor precum și de slăbiciunea apărătorilor. Vicșugul ruăfăcătorilor trebuie combătut cu tăria și înțelepciunea noastră a apărătorilor, fără aplicarea vreunei forțe externe, pentru că „Dumnezeu încununează nu pe cei, ce se supun forței, ci pe cei ce fug de păcat din propria lor voință“.

Ca luptători nu avem voie să ne plângem, că timpurile sunt grele, căci timpurile suntem noi și precum suntem noi așa sunt și timpurile. Astfel, de noi depinde să reînviem chipul lui Dumnezeu în sufletele adormite, să alungăm din inimi șarpele raiului, să alungăm mizeria din mijlocul atâtor bogății, să restabilim răsplata muncii, a sânguinții a talentului și jertfei neprecupețite, cari nu admit, ca să se resfețe luxul lenei și urmările funeste ale lipsei de răspundere.

Da, fraților, nu trebuie să admitem decât triumful învățătorei creștine, pentru că omul nici în veacul al 20-lea nu a încetat să fie om, iar păcate sunt destule, pentru care trebuie să facem pocăință. Sunt și acum suferințe, care trebuiesc alinate prin mângăerile bisericii, mor și acum oameni și astfel trebuiesc pregătiți spre viața cea nemuritoare și pururea vecinică a sfinților, indiferent de rătăcirile și credința veacului, căci acestea sunt rătăcirii personale; dar credința noastră ortodoxă este un dar dumnezeesc ce nu poate fi atins de mândria omenească.

În înțelesul acesta vom merge înainte pe calea muncii ocupându-ne de întreaga viață a turmei, ce ni s'a încredințat, vom trata pe oameni așa cum sunt în carne și oase: agricultorii și industriașii, patronii și muncitorii, comercianții și funcționarii culti și mai puțin culti, bogați și săraci, familiști și nefamiliști, pentru că sufletul nemuritor împreună cu trupul muritor alcătuiesc ființa omului. Voi sprijini munca socială a bisericii știind, că numai în chipul acesta putem combate, pe cine cred că și găsesc mulțumirea în asociații făcute, cu ocolirea doctrinei creștine. Voi cere colaborarea clerului meu disciplinat până la cel din urmă preot și am nădejdea, că în chipul acesta să amuțescă glasurile de bârfire a bisericii, căci numai atunci vor amuți acele glasuri dacă Cristos este de față între noi în obiceiurile noastre, în moravurile și toate instituțiile noastre.

Prin această muncă nu mai mă îndoesc, că se va îmbunătăți soarta popurului nostru și se vor împlini cuvintele Mântuitorului. „Milă în-i este de norod“ (Marcu 8). Și aici se îndreptează cuvântul meu către nefățărta dragoste a voastră iubitorilor credincioși, asigurându-vă și aici că de viza mea este iubirea, pe care o propagă biserica și care mă va ridica peste orice partide și peste orice deosebiri de opinii, căci nici în Sfântă

biserică nu zic: pace unuia sau altuia ci „Pace tuturor“.

Iubirea mă va călăuzi și în munca pentru tron și țară și astfel dragostea aceasta o cer și eu dela toți credincioșii acestei de Dumnezeu binecuvântată Eparhii: „Drept aceea, iubiiți mei frați, fiți tari, neclățiți, sporind întru lucrul Domnului, pururea fiind, că și osteneala voastră nu este deșartă întru Domnul“ (I. Cor. 15.)

Nu uitați, că precum vânturile, când suflă din toate părțile, umflă și turbură marea, care mai înainte era liniștită și pierde pe cei ce plutesc, astfel și liniștea bisericii se perde prin vijeliile și furtunile ridicate de oamenii cari nu ascultă de glasul ei. Eu voiu fi în toată clipa gata de muncă, voiu fi serios, dar fără înălțare omenească, impunând respect, însă plin de umanitate, ferm în a comanda, dar afabil cu toată lumea, imparțial însă gata spre a îndatora, umilit, dar fără înjosire, unind dulceața cu energia și rugând pe Dumnezeu din toată inima și din tot sufletul că așa să iubească turma pe păstor precum și păstorul iubește turma.

Astfel socot a răsplăti Domnului pentru toate cari mi-au dat mie. Și acum mulțumesc Prea Sfințitului Episcop Iosif al Caransebeșului, că s'a ostenit a îndeplini actul instalării. Binecuvintează Doamne turma încredințată mie, ține Doamne în deplină sănătate pe binecredinciosul și de Dumnezeu iubitorul nostru Rege Ferdinand I., și toată Dinastia Română, păzește pe cărmuitorii țării acesteia iar pe smeritul robul tău acesta, întărește-l în apostolatul pentru înălțarea bisericii și țării, dă-i putere Doamne să lupte cu credință, căci:

Nebiruit e omul ce luptă cu credință,

El știe, că pe lume nimic zadarnic nu-i,

Că dincolo de vremea și truda clipei lui

În taină, vremea țese la sfânta biruință

Amin.

Din străduințele înaintașilor noștri*).

Mai osebit decât la orice alt prilej asemuitor, sufletul meu se înfățișează la această prăznuire, încărcat cu podoaba pietății și a cucerniciei, ca în fața altarului sfințit prin sacrificiile trecutului și prin strădania unui neam întreg.

*) Discursul d-lui Al. Constantinescu, ministru al agriculturii și domeniilor, rostit cu ocaziunea sărbătorilor jubulare a liceului „Andreiu Șaguna“ din Brașov.

Sărbătorirea celor 75 ani de dănuire a liceului ortodox român „Andrei Șaguna“ din Brașov care chiamă la sine atâta suflare românească din toate unghiurile țării, adumbrește astăzi, cu fală și cu cinste, rândurile atâtor cete de ucenici, adunați cu toată grija sufletească și cu toată smerenia, a se închina acestui sfânt locaș al neamului.

Sanctuar zidit din truda și durerea poporului întreg, acest așezământ de obștească învățatură, capătă înfățișarea unui uriaș monument național privit prin perspectiva vremurilor care i-au dat ființă.

Poporul român, în această mândră țară a Ardealului, încătușat în întunerecul robiei, a fost pustiit de vitregia împilării străine și de preocupările și întocmirile dușmanilor neamului, cari în trufia atotputerniciei lor, înălțau din granit monumente neșterse întru pomenirea tirăniciei lor; — iar nația romană, pe pământul strămoșesc al ei, era nația lăpădată, biserica ei prigonită, graiul ei hulit, — era nația răstignită căci și astăzi mintea noastră ascultă cu groază cum pe roata din târgul dela Alba-Iulia, troznesc în chinuri mădularele răsucite de călăi ale muce- nicului Horia.

Nația română, domnii, nici unde, în țara leagănelui ei, nu era vrednică să ridice piatră neperitoare, în care să se adăpostească faptele glorioase ale ei, învățatură pentru fiii ei, și cuvântul de slavă și închinare pentru Dumnezeuul legii strămoșești.

În schimb însă, iobagul român, rob al împilărilor de veacuri, purta fără șovăire flamura cătăniei crăiești, până sub zidurile otomanei Adrianopole, vărsându-și cu vitejie sângele generos și anonim, iar toată fapta biruinți și a jertfei lui trecea să împodobească marmora și arama falnicilor monumente cu care cinismul cezaro-crăisc, furând gloria unui popor întreg, împodobește târgurile și palatele, spre lauda lor, în fața lumii întregi, neștiutoare a adevărului.

Iobagul român încovoiat pe brazda ce purta urma pașilor lui Traian, alungat din viața țării lui, de tirănia cotropitorilor, se cobora în cuprinsul însuși al firii, și trăia alături cu sufletul pământului lui.

Din brațul lui vrednic, cu care apăsa pe coarnele plugului, din mâna lui, care asvârlea sămânța nădejdiilor, se ridicau mândre lanurile de pâine, și în lumina frățească a soarelui, sub alinarea răcoritoare a adierilor de vânt, îmbrățișate de înlănțuirea sclipitoare a râurilor, se legănau podoabe nesfârșite, holdele Ardealului, holdele neamului, holdele nădejdiilor...

Dar nici de bucuria aceasta nu se învrednicea biet iobagul român, căci pâinea lui hrănea pe dușmanii neamului, iar lui nu-i rămânea decât

mânia flămândă și furia răsvăririi drepte și neiertătoare.

În acele clipe, poporul se înălța din matca îndurătoarei lui robii, cu ciocotirea și năvălirea năpraznică a puhoaielor vijelioase, și, frate cu mânia spumegătoare a Oltului, Mureșului și Crișurilor, — talazul desrobirii lui de-o clipă se revărsa, cucerea și îneca, spărgând zăgazarile împilării și răpunând țara de dușmani, dela un capăt la altul.

Atunci, domnii, în acele înalte clipe de conștiință națională, s'au ridicat și s'au zidit, din plămădirea de sânge și de jertfe, monumentele neperitoare ale istoriei noastre naționale: Gorunul lui Horia și prispa casei Ianului, cel înșelat de făgăduința împărătească și care nu-și mai găsea mângâiere decât în duiosia și îngânarea fluerului lui.

Urgia însă apăsa apoi mai neagră și mai înfricoșată asupra neamului nostru, și viața lui nu-și găsea nădejdea decât în ogorul, care nu-l înșelase nici odată, în muntele străjuit de stejari și în răbdarea de veacuri, care îl covârșea și îi împovăra ființa.

Cu podul palmei trudite, în lumina îndurătoare a soarelui, înglobat în brazda aburită, — își ștergea sudoarea robiei de pe frunte, cum și boarea care împânzea ochii obosiți dar blânzi și iertători ai boilor din jug, — și plecându-și nădejdiile și toată năzuința sufletului în apăsarea vânjoasă pe coarnele plugului, trăgea brazdă nouă, să răsară viață nouă...

În vremea aceasta, vlădiei și cărturarii neamului nostru băteau drumurile Vienei, arătând durerile și păsurile poporului asuprit, dar inima majestaților sacratissime rămânea împietrită la îndurarea, pe care jelbile o cereau pentru un neam credincios și prigonit.

Iar când întunerecul împilării și urgia dușmanilor era mai adâncă decât noaptea cea veșnică și când desnădejdea cobora apăsătoare peste sufletul neamului întreg, — în această criptă a suferințelor de veacuri ce se boltea întunecată peste nația românească, — licărea în unghere, doar, pâlpăirea sfioasă a trei candelor: Blajul, Năsăudul și Brașovul... și apoi acestea întunecate de Bradul, pururea cu nădejdea verde din sufletul tare și vecinic nebiruit al Moșilor.

Ele singure mai luminau cugetele desnădăjduite și însufleteau cu învățatură creștinească și națională inimile tinere ale învățătorilor și luptătorilor de a doua zi. Dela ele se desprindea și pătrundea, ca scânteia, cuvântul cald și increzător, în sufletele Românilor până spre hotarele neamului.

Cătră raza lor de lumină se îndreptau năzuințele și nădejdiile neamului întreg, iar seara, când cobora instovitoare tăcerea nopții și a întu-

nericului peste satele „Valahilor“, — plugurile harnice se odihneau pe o cormană, în ogradă, boii rumegau un fir de pai nedijmuit, iar biet jobagul ațipea mângăiat în gândul, că undeva, la o gazdă din Brașov, la opaițul din vatră, feciorii lui, învățacei la această școală din Șchei, sloveneau c nesaț buchea românească a lui Maior, din istoria dintru început a Românilor din Dacia Traiană...

Iată de ce, domnilor, spuneam, cu cugetul cutremurat de emoție și pietate, că școala aceasta, privită prin durerea și străduințele neamului, se ridică, în perspectiva istoriei, alături de gorunul lui Horia, de casa Iancului, și de lumina Blajului, la grandioasa înfățișare a unui sanctuar național.

Cătră el, ca spre un pământ al făgăduinței și al nădejzilor, și-au îndreptat durerile și credința generații de generații, și din licărirea de lumină a făcliei vecinic aprinse pe acest altar s'a limpezit întunerecul durerilor și s'a făurit tăria conștiinței naționale.

Iar astăzi, când suflarea românească din toate unghiurile României Mari este strânsă împrejurul acestui lăcaș, venim, în suflet, cu prinosul de cucernicie și credință, pe care numai pelerinii știu să-l aducă, fără de prihană, jertfelnicului sfânt al neamului.

Inchinându-ne memoriei întemeietorilor viteji, — căci era o vitejie acum 75 de ani a înființa școală românească în Ardeal, — și preamărind fapta neperitoare a înaintașilor, dascăli și mari dispăruți ai neamului, cari au primit lumina sub acest adăpost, în frunte cu răposatul întru Domnul, vrednicul Mitropolit Andreiu Șaguna, fericitul întru pomenire, — ne îndreptăm cugetul și nădejzile noastre cătră cei cari, astăzi de față, și-au luminat mintea la învățătura sanctuarului acestuia și cătră cei ce încă așteaptă binecuvântarea lui.

Amintindu-le lor jertfele fără de număr ale mucenicilor și înaintașilor neamului, ele să le fie vecinică pildă și neșovăit imbold pentru întărirea cugetului și inimii lor, căci în noianul luptelor vrăjmașești, care ne pândesc țara, numai învățătura românească, numai credința în legea strămoșească, și în tăria ființei noastre, numai bucuria jertfei pentru înălțarea poporului sunt pavază mântuitoare pentru consolidarea, propășirea și înălțarea României Mari.

(Înregistrăm aici și gestul generos al dlui ministru dela agricultură și domenii, care, la acest prilej, a dăruit 200,000 de lei pe seama liceului nostru din Brașov, cu menirea de a se ajuta acei absolvenți ai liceului cari se vor dedica studiului agriculturii).

AVIZ.

La sărbătoarea Sf. proroc Ilie, 20 Iulie a c., se va face obicinuitul pelerinaj la sf. mănăstire dela „Izvorul Miron“, din hotarul comunelor Românești-Curte din protopresbiteratul Făgetului.

Cu acest prilej se va celebra sf. liturgie în sobor cu predică ocazională; iar lângă izvorul tămăduitor se va săvârși sf. maslu cu 7 preoți și se vor ceti poporului credincios slujbe Dumnezești, după trebuința fiecăruia. Cei pregătiți — mărturisiiți, — se vor putea împărtași la sf. liturgie.

Sebastian Olariu
protopresbiter.

Atât comunele bisericesti, cât și particularii, cari sunt în restanță cu plata abonamentului, să binevoiască a achita fără amânare prețul de abonament.

ADMINISTRAȚIA.

Ș T I R I

Personale. P. S. Sa Episcopul nostru diecezan Iosif, fiind delegat din partea I. P. S. Saie Mitropolitul Nicolae a săvârși introducerea noului episcop al Aradului, a plecat eri Sâmbătă la Arad.

Împreună cu P. S. Sa a plecat și Preasfințitul Arhiereu Filaret și o delegație a Consistorului diecezan. Din această delegație fac parte: asesorul consistorial A. Moaca, protopresb. I. Pepa, protopresb. M. Gașpar, Dr. V. Branișce, Dr. G. Dobrin și secretarul consistorial R. G. Ancușa.

Oaspe distins. Joi, în 9 Iulie a. c., cu acceleratul de seara, P. S. Sa Episcopul Grigorie al Aradului, în drum spre eparhia sa, s'a abătut pentru o zi la Caransebeș, spre a cerceta pe PP. SS. LL. Episcopul diecezan Iosif și Arhiereul nostru Filaret.

P. S. Sa a fost oaspele Prea Sfințitului nostru Episcop diecezan, carele a primit cu toată dragostea pe fratele său mai mic întru Christos.

Dania unui Preot. Păr. Ioan Maximilian din Stupini, de lângă Brașov, a donat întreaga sa avere de aproape un milion Lei pe seama liceului nostru Brașovean.

Fie, ca gestul său găsească și alți oameni de inimă, care să-și dea obolul pentru operele de cultură națională!

† **Emilia Șandru.** nasc. Domășneanu, soția protopresbiterului Spiridon Șandru, după lungi și grele suferințe a adormit în Domnul Joi, în 9 Iulie a. c., în etate de 65 ani și în al 47-lea an al fericitei sale căsătorii.

Odihnească în pace!

Județul Severin. Din sursă vrednică de încredere reținem informația, că justa dorință a grănicerilor a aflat răsunet la forurile competente și astfel cu prilejul noii arondări a județelor se va reînființa și vechiul județ al Severinului.

Se mai vorbește și de înființarea unui nou județ în Bănat, cu sediul în Oravița.

Despăgubiri de război pentru biserici și școli. Comisiunea centrală a despăgubirilor de război întrunindu-se în scop de a repartiza suma de 250 milioane Lei, provăzute în bugetul anului 1925 și destinată pentru ajutorarea păgubiților de război a decis între altele, ca o sumă de 5 milioane lei să fie destinată pentru reparațiuni de biserici, și școli ruinate în timpul războiului.

Numărul deputaților, după noua lege electorală, al cărei proiect s'a depus la Senat, este de 367. Din aceștia Ardealul și Bănatul vor alege 120, aproape $\frac{1}{3}$, parte din numărul total.

Incorporarea tinerilor din contingentul 1926 și mai vechi. Prin legea promulgată în „Monitorul oficial” Nr. 95 din 3 Maiu 1925 s'a modificat data incorporării tinerilor din contingentul 1926 și mai vechi, recrutați în condițiunile art. 52 și 53 din legea recrutării armatei, pe ziua de 15 August 1925 în loc de 1 Octombrie a. c. cum a fost până în prezent. Tinerii, cari au dreptul la amânări pentru studii și nu vor cere aceasta în scris până la 1 August a. c. perd acest drept și vor fi chemați la incorporare pe ziua de 15 August. Amănunte cuprinde ordinul circular al Ministerului de război Nr. 48 din 25 Iunie 1925, publicat în Monitorul oficial Nr. 144 din 4 Iulie 1925.

Inchiderea localurilor de cărciumi. Ministrul muncii, cooperației și asigurărilor sociale publică deciziunea sa în înțelesul căreia localurile de cărciumi vor fi deschise dela orele 12—19 în zilele de Dumineci și sărbători legale. Localurile de cărciumi, cari servesc și mâncări nu vor fi considerate, ca restaurante sau bodegi și vor fi deschise în zilele de Dumineci și sărbători dela ora 12 până la 21 în orașe și numai dela ora 12 până la 19 în comunele rurale, întrucât au caracter mixt de cărciumă și de restaurant.

Lege pentru interzicerea jocurilor de cărți și de noroc. Corpurile legiuitoare au votat, iar Majestatea Sa a sancționat legea pentru interzicerea jocurilor de cărți, precum și a jocurilor de noroc în stațiunile balneare și climaterice. În înțelesul acestei legi, cari s'a promulgat, jocul de cărți, precum și jocurile de noroc sunt interzise în cluburile, hotelurile, casinourile, cărciumile, restaurantele, cofetăriile, sălile de reuniune sau în orice altă sală publică, aflătoare în stațiunile balneare sau climaterice. Proprietarul întreprinderii, care va fi organizat sau tolerat asemenea jocuri va fi pedepsit cu amendă până la 50.000 Lei și în caz de recidivă cu închisoare până la o lună și cu închiderea localului, iar persoanele, cari vor lua parte la asemenea jocuri vor fi pedepsite cu o amendă până la 25.000 Lei și în caz de recidivă cu închisoare până la 15 zile.

Nr. 4008. B. 1925.

CONCURS.

Fiind vacant un post de profesor de teologie la Institutul nostru teologic diecezan, se publică concurs pentru îndeplinirea lui, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Beneficiul împreună cu acest post este cel ce se va încuviința din partea Ministerului Cultelor și Artelor și care de prezent este: salar de bază 2200 Lei lunar plus accesoriile.

Reflectanții la acest post, având doctoratul în teologie, își vor înainta cererile Consistorului diecezan, alăturând următoarele acte doveditoare:

1. Extras de botez.

Certificat de maturitate dela liceu și studii universitare;

3. Certificat despre serviciile anterioare, dela terminarea studiilor universitare încoaci.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 1 Iulie 1925.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Nr. 111 exec. 1925.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor al Judecătoriei de ocol din Caransebeș, în senzul §-lui 102 art. de lege LX. din 1881: și în senzul §-lui 19 art. de lege XLI din 1908 prin aceasta publică, că în urma deciziei Judecătoriei de ocol din Caransebeș de sub Nr. 4158/1924 efectuându-se execuțiunea la 21 Februarie 1923 în favorul următorului Rusalin Cristea reprez. prin avocatul Dr. Iosif Horváth contra urmăritului pentru suma de 5000 Lei — bani capital și acces. mișcătoarele cuprinse și supracuprinse, cari s'au prețuit în 5300 Lei — bani și anume: fân și porci se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Nr. 862/1925 G. a. Judecătoriei de ocol Caransebeș pentru încasarea pretenziunii de — Lei — bani capital, cu % interese din speșele de 1399 Lei 30 bani, staverite până în prezent, să fixează termenul de licitație **pe ziua de 15-lea Iulie 1925 la orele 3 p. m.** în comuna Ciuta la locuința executorului și toți aceia, cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mișcătoarele de sus în senzul art. de lege LX. din 1881: §-ul 107, 108 se vor vinde celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mișcătoarele licitande sau cuprinș și supracuprinș din partea altor creditori și aceștea și-au câștigat dreptul de acoperire asupra licitației, în senzul §-lui 120 a legii LX din 1881: se va efectui și în favorul acestora.

Caransebeș, la 21 Iunie 1925.

Mihail Guran
exec. jud. reg.

Dela 1—10 August 1925

Târg de Mostre

și Expoziție
de Mobilier
A · R · A · D

Legitimații pentru târg cu dreptul de a intra de 2 ori în târg, asigurare de cvartir și legitimație pentru călătorie pe C. F. R. cu preț redus să capătă contra plata de Lei 75 la

„Tipografia și Librăria Diecezană”

— Caransebeș —

oricine voeste să cerceteze târgul, poate cumpăra legitimațiile.

PROPRIETATEA CONSISTORULUI DIECEZEI
ORT. ROM. A CARANSEBESULUI.

VILA DOBOȘAN

din Băile Erculane

Otel cu bun renume
aproape de centru.
Apeduct, lumină elec-
trică, servicii prompt:
prețuri moderate. Re-
giune romantică de
o frumusețe rară. Vila
stă oaspeților la dis-
poziție începând cu
1 Maiu până la sfâr-
șitul lui Octomyrie.
Informațiuni dă:

ADMINISTRAȚIA VILEI DO-
BOȘAN DIN BĂILE ERCULANE

A V I Z
pentru pădurari

Elementele științei silvice de A.
DIACONOVICI, ediția II. apar
într-o săptămână. —: Pretul
40 Lei plus spese postale.

Imbrăcați-Vă:

numai la croitoria

Bugarin & Schill

Caransebeș, Strada Logojului

Atelier modern

pentru confecționarea
hainelor bărbătești. Confec-
ționarea reverențelor pentru domni,
preoți și tot felul de haine civile
după cel mai nou fason.

Serviciu p r o m t și real.

Comandele, din afară se execută în
timpul cel mai scurt